(2022) "हेषृ अव्यक्ते शब्दे" (I-भ्वादिः-621. अक. सेट्. आत्म.) स्वभावादयं अश्वशब्दे वर्तते। हेषा-स्त्रियामकारप्रत्ययः। 'अव्यक्ते शब्दे' इति धातुपाठे बहुत्र पठितम्। लोकप्रयोगानुसारेण तेषां प्रतिनियतविषयत्वं बोध्यम्। तथाहि—"कौक्षे कर्दति, पर्दते गुदरवे, रेषेति वार्के रवे[हसे], बुक्केति श्वरवे भषेति, हयजे ह्रेषेति **हेषेति** च॥' इति **केशवस्वामी**—" इति **माधवीये** प्रतिपादितम्। यथासम्भवं **केपति**वत् (261) रूपाण्यूह्यानि।

(2023) "होडृ अनादरे" (I-भ्वादिः-285. सक. सेट्. आत्म.) 'होडतीति गतौ होडे**होडते**ऽनादरे पुनः।' (श्लो. 86) इति **देवः**। भौवादिक**द्राखति**वत् (879) सर्वाणि रूपाण्यूह्यानि। अनीयर्प्रत्यये-अहोडनीयः। '**अहोडनीयान्** पशुपालयानसौ—' (धा. का. 1-38)।

(2024) "होडृ गतौ" (I-भ्वादिः-354. सक. सेट्. पर.) होडन्-न्ती, इति शतरि रूपम्। '....प्रहूडितान् **होडद**रोडयभिक्षुकैः।' (धा. का. 1-46)। भौवादिक**खोरति**वत् (363) रूपाण्यूह्यानि। 'हौडृ—' इति **क्षीरतरङ्गिणी**।

(2025) "ह्नुङ् अपनयने"

(II-अदादिः-1082. सक. अनिट्. आत्म.)

प्रायेणायं निपूर्वकः, अपपूर्वकोऽपि। देवदत्ताय [1]निह्नुवानः। ह्नावकः-विका, ह्नावकः-विका, जुह्नूषकः-षिका, जोह्नूयकः-यिका; होता-त्री, ह्नावयिता-त्री, जुह्नूषिता-त्री, जोह्नोयिता-त्री; इत्यादिकानि रूपाणि **वनूञ्** (266) धातुवत् यथासम्भवमूह्यानि।

(2026) "ह्मल चलने" (I-भ्वादिः-806. सक. सेट्. पर.) ह्मालकः-लिका, [2]ह्मलकः-प्रह्मलकः-ह्मालकः-लिका, जिह्मलिषकः-षिका, जाह्मलकः-लिका; इत्यादीनि रूपाणि भौवादिक**क्मरति**वत् (268) यथासम्भवमूह्यानि।

---

1. 'श्लाघह्नुङ्स्थाशपां ज्ञीप्स्यमानः' (1-4-34) इति देवदत्तस्य सम्प्रदानत्वात् चतुर्थी। ज्ञीप्स्यमानः=बोधयितुमभिप्रेतः। देवदत्तविषयकं अपह्नवं बोधयितुमिच्छतीत्यर्थः।

2. 'ज्वलह्वलह्मलनमाम् अनुपसर्गाद् वा' (ग. सू. भ्वादिः) इति णौ मित्त्वविकल्पः। सोपसृष्टे तु नित्यं मित्त्वम्।